



ת"פ 61188/12/21 - מדינת ישראל נגד שאדי ג'ראמנה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 61188-12-21 מדינת ישראל נ' ג'ראמנה

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמים	שאדי ג'ראמנה

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של **הסעת שלושה תושבים זרים או יותר שלא כדין**, לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 26.12.21, סמוך לשעה 7:30, נמצא הנאשם בצומת מגידו, נוהג באוטובוס מסוג "וולוו", כשהוא מסייע עמו 19 נוסעים שהינם תושבי השטחים, אשר במועד הרלוונטי לא החזיקו בידיהם ברישיון שהייה או כניסה כדין. הנאשם אסף את השוהים הבלתי חוקיים מוקדם יותר ממחסום גלבווע מבלי שבדק את זהותם, והסיע אותם בתחומי מדינת ישראל.

2. ביום 7.6.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. לבקשת הסניגור, הנאשם הופנה לשרות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו, אשר לא יחייב את המאשימה. יחד עם זאת, התחייבה המאשימה להגביל עצמה לתשעה חודשי מאסר בעבודות שרות, בכפוף לחוות דעת חיובית משרות המבחן. עוד נקבע, כי לגבי ענישה נלווית יטענו הצדדים באופן פתוח, וכי סך של 14,000 ₪ שהופקד לצורך שחרור האוטובוס, יחולט במסגרת גזר הדין לטובת אוצר המדינה. בהמשך הוזמנה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השרות.

תסקיר שרות המבחן

3. שרות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש צו של"צ למשך שנה, בהיקף של 300 שעות. להערכתו, עונש זה יהיה חינוכי, מוחשי ומרתיע, וזאת מבלי לפגוע בפרנסתו של הנאשם.

עמוד 1



על פי התסקיר מיום 23.11.22, הנאשם בן 44, נשוי ואב לשבעה ילדים בגילאים 8-22, מתגורר במוקייבלה. לדבריו, סיים 11 שנות לימוד ועוסק שנים רבות בעבודה כנהג אוטובוס, עיקר עבודתו מול מועצות מקומיות בהסעות תלמידים למסגרות חינוך, וכן מול קבלנים בתחום הבניין בהסעות עובדים. משפחת מוצאו של הנאשם נורמטיבית, אביו בעל עסק להסעות, והוא דיווח על יחסים תקינים וקרובים עימם. אשתו של הנאשם עובדת כמורה בבית ספר והוא מסר כי חינוך את ילדיהם לרכוש השכלה, וכי כיום ארבעה מילדיו סטודנטים ולומדים לתואר אקדמי, והיתר - תלמידים בבית הספר.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

באשר לעבירות הנדונות בתיק זה, הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצועו. עוד מסר, כי במסגרת עבודתו הוא נוהג להסיע ברגיל עובדים מהמחסום לפי הזמנות של קבלנים, וכי בדרך כלל הוא מקבל רשימה שמית וכולם בעלי אישורי עבודה בישראל. במקרה האמור, לא העמיק את בדיקתו, ולא וידא כי העובדים שהסיע הינם בעלי אישור בתוקף. הנאשם הביע צער וחרטה ומסר כי בדיעבד מבין את טעותו. עוד שיתף בטלטלה והבושה שחוזה כתוצאה ממעצרו וחששו מעונש שעלול לפגוע בפרנסתו.

שרות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם ממשפחה נורמטיבית, ללא דפוסי חשיבה או התנהלות עבריינים, אשר ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע וממחיש את הבעייתיות בהתנהלותו באירוע חד פעמי. עוד התרשם השרות, כי מדובר בנאשם המשקיע מאמצים בהיבט המשפחתי והתעסוקתי, ללא דפוסי חשיבה המצריכים קבלת טיפול למטרת שינוי.

לפיכך, סבר שרות המבחן כאמור, כי הענישה המתאימה לנאשם היא הטלת צו של"צ מורחב של 300 שעות, בהן יתרום לחברה ויתגייס למען אוכלוסיות נזקקות, ובכך לא יפגע מצבו התעסוקתי, כפי שעלול לקרות בהטלת מאסר לריצוי בעבודות שרות. לצד זאת, הומלץ על הטלת מאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ביום 5.12.22 טענו הצדדים לעונש בעל-פה בפניי.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים, אולם עם סיום הצגת הטיעונים לעונש מטעם ההגנה, תקנה ב"כ המאשימה את עמדתה וטענה למתחם הנע בין תשעה ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בהמשך לכך בקשה להטיל על הנאשם עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, בצירוף מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, פסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות. בנוסף, בהסכמה, בקשה חילוט של ₪ 14,000 שהופקדו במסגרת התיק.

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הינם הגנה על שלטון החוק ועל בטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי ופגיעה בזכותה של המדינה להגן על גבולותיה מפני הנכנסים לשטחה באופן בלתי חוקי.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם, בהסיעו 19 תושבים זרים שלא היה בידם אישור שהייה כדין בישראל, הקל על השוהים הבלתי חוקיים לשהות בארץ בכך שהסיע אותם ובכך סייע להם להתחמק מרשויות החוק, ובהתאם נטען



כי הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

נטען כי על פי הפסיקה, יש לייחס חומרה מוגברת לנאשמים אשר מסיעים שב"חים, אף יותר מהשב"חים עצמם, שכן מצופה מאזרחי מדינת ישראל לשמור על האינטרסים של המדינה בהם חיים, ולא לסייע לאלה שמבקשים להפר את החוק.

צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא הודה, הורשע וחסך זמן שיפוטי.

לפיכך בקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם ענישה הכוללת תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות וענישה נלווית, כמפורט לעיל.

טיעוני ב"כ הנאשם

6.

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצות שרות המבחן בעניינו, ובהתאם לגזור עליו 300 שעות של"צ למשך שנה. בנוסף הוסכם כי ₪ 14,000 שהופקדו במסגרת התיק - יחולטו, ונטען כי מדובר בסכום נכבד ועל כן יש להימנע מהטלת קנס נוסף.

ב"כ הנאשם טען כי התיק החל בכתב אישום הרבה יותר חמור, כאשר המאשימה בקשה תחילה לעצור את הנאשם עד תום ההליכים נגדו מאחורי סורג ובריח. הנאשם היה עצור מספר ימים, לאחר מכן שהה במעצר בית מלא כחצי שנה, ולבסוף שונו תנאיו למעצר לילי בלבד, בו הוא שוהה כשנה עד לימים אלו. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בפגיעה הקשה שנגרמה לנאשם ולפרנסתו כתוצאה מכך.

נטען כי הנאשם, בן 44, אב לשבעה ילדים, משפחה נורמטיבית וללא עבר פלילי. ילדיו הבוגרים הינם סטודנטים לתארים אקדמאים. הנאשם מתפרנס כנהג אוטובוס.

ב"כ הנאשם טען בדבר תום ליבו של הנאשם, אשר לטענתו כשל בעבירה; צוין כי אין מחלוקת שהנאשם הסיע 19 שב"חים, אך הוא אסף אותם באוטובוס ממחסום גלבע, לאורו של יום, במקום בו נמצאים כוחות הביטחון. בהתאם לכך הניח שאם הוא אוסף פועלים ממחסום כניסה לישראל, אז הם נכנסו לישראל כחוק ושיש בידם אישורים כנדרש. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מבין בדיעבד שהיה צריך לבדוק את אישורי השהייה של נוסעיו בעצמו, וכי אין זה ניסיון להכשיר את העבירה, אלא להבדיל את המקרה הזה ממקרים אחרים.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה מיד לאחר תיקון כתב האישום, לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע צער והופנה לשרות המבחן. הוא הפנה לתסקיר החיובי שהוגש על ידי שרות המבחן, בו נמסר כי השרות התרשם שמדובר במעידה חד פעמית וכי הנאשם בעל תפקוד תקין בכל מישורי חייו, איננו בעל דפוסי חשיבה או התנהלות עבריינים ואף לא נפתחו לו תיקים נוספים במהלך התקופה. בנוסף, שרות המבחן מסר כי להתרשמותו הנאשם אינו זקוק לעזרה וכי והמליץ על ענישה בדמיו של"צ במסגרת 300 שעות.

צוין כי הנאשם היה פסול מנהיגה למשך חצי שנה, מיום 28.12.21 ועד 14.6.22.

בעניין מתחם הענישה, נטען ע"י ב"כ הנאשם כי אכן המתחם צריך לנוע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שרות ועד תשעה חודשי מאסר, אך על-פי נתוניו האישיים של הנאשם ולאור שיקולי שיקום, יש להציב את עונשו בתחתית המתחם, ואף לסטות לקולא, כמבוקש לעיל.



הנאשם מסר כי הוא מצטער על מה שקרה, זו הייתה פעם ראשונה ואחרונה. עוד הוסיף, כי הוא לוקח אחריות על עצמו, וכי מעתה יעשה את העבודה כמו שצריך.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

8. חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מרכזיים שעניינם שלום הציבור ובטחונו. עבירות בניגוד להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי גבוה לביצוע מעשי טרור ופיגועים. מי שמסייע לשהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום, גם אם בעקיפין, לטרור ול אלימות. בנוסף מגן החוק על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות חברתית וכלכלית.

9. חומרת עבירות העסקה, הלנה והסעת שב"ח נלמדת מענישה שקבע להן המחוקק, שהנה מאסר בפועל הכפול מזה שנקבע בצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית. תושבי המדינה, המסיעים והמעסיקים תושבי חוץ, הם הדלק המניע את תופעת הכניסה הבלתי חוקית לישראל. מי שמעדיף את שיקוליו הכלכליים על פני שמירה על החוק - עוצם עיניו אל מול הסכנה הנגרמת לביטחון הציבור, ומגלה זלזול בוטה בחוק. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נגד מדינת ישראל (5.5.2009), שם נקבע:

"בהקשר הקרוב של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השהים הבלתי חוקיים, שחטאתם אמנם עולה משל הללו, שכן - כאמור - חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם, וכך גם בתי המשפט... אוסיף את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם".

ראו עוד את הדברים שנאמרו ברע"פ 5457/12 ראם שלום נגד מדינת ישראל (16.7.2012):

"בעניין העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים כבר נפסק כי מדובר בעבירה חמורה בעלת השלכות ביטחוניות, עבירה שמבוצעת לרוב משיקולים כלכליים ותוך זלזול בהוראות החוק ולעתים אף בביטחון המדינה".



נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממשית - הנאשם הסיע 19 שוהים בלתי חוקיים באוטובוס הסעות, משלא טרח לבדוק כראוי אם הם מחזיקים בהיתר, ובכך לא עמד בדרישת הבדיקה היזומה והמוגברת, אשר חוק הכניסה לישראל מטיל על מסיעים ומעסיקים.

מעשי הנאשם הונעו מתוך הרצון להפיק רווח כספי.

מעשי הנאשם לוו באדישות לסיכון הטמון במעשיו, לביטחון המדינה והציבור. העובדה שמדובר ב-19 שוהים בלתי חוקיים, מהווה נסיבה משמעותית לחומרה.

מעשי הנאשם בוצעו על רקע עימות ממושך של המדינה עם אויביה, ולאחר תקופה של הסלמה, מתיחות וריבוי אירועי פעילות עוינת ופיגועים, שהמבוצעים גם ע"י תושבי חוץ ללא רישיון.

הנוסעים היו פועלים אשר עלו לאוטובוס ליד מחסום גלבע. הנאשם טען כי מדי יום הוא מקבל רשימות פועלים מידי קבלן לצורך הסעתם לעבודה, ומאחר ואסף את הפועלים מהמחסום עצמו לאור יום (ולא ממקום צדדי של פרצה בגדר וכד'), שם מצויים כוחות הביטחון, הניח כי מדובר בפועלים בעלי אישורים טענה זו לא נסתרה אמנם על ידי המאשימה, אך משקלה גם כך מועט. חובת הבדיקה אם יש לנוסעים אישור שהייה או לא, הייתה חובתו של הנאשם על פי חוק והוא לא עמד בה, ואין לקבל טענתו כי הניח שאותם פועלים הנם שוהים מורשים. מדובר בנהג הסעות הנושא בנטל בדיקה מוגבר, המקיים את תכלית חוק הכניסה לישראל, לפיה מחויבים בדיקה ווידוא, בטרם מחליט אזורי ישראלי להסיע או להלין תושב זר. כניסה לישראל שלא כחוק היא עבירה נפוצה ביותר, שאכיפתה על ידי המשטרה היא חלקית, בשל אילוצי כוח אדם. לא ניתן לתת משקל לטענת הנאשם כי הניח שכל 19 השב"חים נושאים אישור, רק כי במקום היו כוחות בטחון.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. עיון בפסיקה שניתנה בעבירות הסעה של שוהים בלתי חוקיים, מעלה כי נגזרה ענישה מגוונת, הכוללת בחלק מהמקרים רכיב של מאסר בפועל.

12. **ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:**

א. רע"פ 2572/16 **חננאל סויסה נ' מדינת ישראל** (6.4.16) - המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בשתי עבירות של הסעת תושב זר שלא כדין, ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. זאת, לאחר שהסיע ארבעה תושבים זרים ברכבו, מן השטחים לשטחי ישראל. במקרה אחר, הסיע שלושה תושבים זרים בשטחי ישראל. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות לבין 18 חודשים מאסר בפועל, בצירוף קנס הנע



בין 1,500 ₪ ל-7,000 ₪ לאישום הראשון. לאישום השני נקבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בודדים לריצוי בעבודות שרות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף לקנס שינוע בין 1,000 ₪ ל-4,000 ₪. על המבקש נגזרו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, 5 חודשי מאסר על-תנאי, 6 חודשי פסילה רישיון, 6 חודשי פסילה על-תנאי למשך 3 שנים, וקנס בסך 2,500 ₪**. ערעורו של המבקש לבית-המשפט המחוזי נדחה. בבקשת רשות הערעור קבע בית-המשפט העליון, בין היתר, כי לא נעלם מעיניו תהליך השיקום של המבקש, אך העונש ראוי ומאוזן, ותקופת הפסילה שנקבעה אינה ארוכה, בפרט ביחס למעשים שהמבקש ביצע.

ב. ע"פ 617/15 מונטר נ' מדינת ישראל (2.4.15) - המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות של הסעה שלא כדין של 23 שוהים בלתי חוקיים; אי חגירה של חגורת בטיחות והסעת נוסעים מעל המותר. **על המערער הושתו 7 חודשי מאסר בפועל; 4 חודשי מאסר על תנאי; שלילת רישיון ל-5 חודשים וקנס על-סך 3,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו**. ערעור על גזר הדין - נדחה.

ג. רע"פ 7726/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14) - בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הסעת ארבעה תושבים זרים, ונגזרו עליו **7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה**.

ד. עפ"ג 33783-06-16 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (23.8.16) - נדחה ערעורו של המערער לאחר שהורשע בבית משפט השלום בעבירה של הסעת שוהה שלא כדין בישראל בתמורה לתשלום, בגינה נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 חודשים ועד ל-18 חודשי מאסר והוא **נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל** (והפעלת מאסר מותנה).

ה. עפ"ג 16815-05-15 אבו ליל נ' מדינת ישראל (30.6.15) - המערער הורשע, על פי הודאתו, בהסעת 13 עובדים זרים ששהו בישראל ללא היתר. בית-משפט קמא קבע כי מתחם הענישה בנסיבות המקרה דנן נע בין חמישה חודשי מאסר שלא על דרך עבודות שרות לבין 20 חודשי מאסר, זאת לצד מאסר על-תנאי וקנס. על המערער **נגזרו שבעה חודשי מאסר בפועל, שישה חודשי מאסר על-תנאי, תשלום קנס בסך 8,000 ₪, פסילה בפועל מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנה ופסילה על-תנאי מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנה**. הערעור נדחה.

13. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (נצרת) 65968-12-19 מדינת ישראל נ' אבו דבאי (19.5.21) - הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת שלושה נוסעים או

עמוד 6



יותר שלא כדון, לאחר שנתפס מסיע שלושה תושבים זרים ברכבו, בידיעה כי אינם מחזיקים בהיתר כניסה לישראל. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בעבודות שרות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על אף שהומלץ על ידי שרות המבחן על הטלת של"צ בלבד, על הנאשם נגזרו **שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.**

ב. ת"פ (קריית גת) 32796-11-18 **מדינת ישראל נ' אלטלאקה** (20.1.20) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי אחד. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שרות, ובהתחשב בשיקולי שיקום, על הנאשם **נגזרו 300 שעות של"צ ועונשים נלווים.**

ג. ת"פ (טבריה) 16454-04-18 **מדינת ישראל נ' סעיד** ('.'') - הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת שלושה נוסעים או יותר שלא כדון, קשירת קשר לביצוע פשע, נהיגה פוחזת של רכב, הפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף וניסיון להסעת נוסעים בשכר. נקבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות נע בין 4 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שרות ועד 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, **ועל הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות לצד עונשים נלווים.**

ד. ת"פ (טבריה) 34173-02-19 **מדינת ישראל נ' עיסא** (8.7.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הסעה ברכב תושב זר השוהה שלא כדון, ובעבירת הלנה והעסקה בנסיבות מחמירות. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר הניתן לריצוי בעבודות שרות ועונשים נלווים. על הנאשם נגזרו **3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.**

14. ניתן לעיין, בנוסף, בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 2844/16 **מאיר ביאלה נ' מדינת ישראל** (13.4.16) - המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של ניסיון הסעה שלא כדון, בגין הסעת שלושה תושבי הרשות הפלסטינית, שאין ברשותם אישורי שהייה כדון במדינת ישראל. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין שני חודשי מאסר לריצוי בפועל או בדרך של עבודות שרות, לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה, וגזר על המבקש **80 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות ו-3 חודשי מאסר על תנאי.** ערעוריו של המבקש נדחו בשתי הערכאות, כאשר בית המשפט העליון אף ציין כי "העונש שהושת על המבקש מצוי ברף התחתון של רמת הענישה המקובלת".



ב. ת"פ (נצרת) 42469-06-20 **מדינת ישראל נ' טחאינה** (16.2.22) - הנאשם הורשע בהסעת 3 תושבים זרים ובתיק שצורף הורשע בהסעת תושב זר אחד. מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין 3 ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בהתאם לנסיבות, על הנאשם נגזרו **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות וענישה נלווית.**

ג. ת"פ (טבריה) 46964-02-20 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (4.7.21) - הנאשם הורשע בהסעת תושב זר אחד ובהחזקת סמים לצריכה עצמית. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל אשר אפשר שירוצה בעבודות שרות וענישה נלווית. על הנאשם נגזרו **7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות ועונשים נלווים הכוללים מאסרים על תנאי, קנס בסך 4,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה.**

ד. ת"פ (קריית גת) 55618-10-18 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** (23.5.19) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירה של הסעת שלושה או יותר שוהים שלא כדין, לאחר שנמצא מסיע ברכבו שלושה תושבי הרשות הפלשתינית אשר שהו בישראל שלא כדין. על הנאשם - צעיר בן 24, ללא עבר פלילי, שלו המלצה חיובית מאת שרות המבחן - נגזרו **4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 3,500 ₪, צו מבחן למשך שנה, 5 חודשי פסילת רישיון על-תנאי למשך שנתיים, והתחייבות בסך 2,000 ₪, תוך דחיית עתירתו לביטול ההרשעה בדיון. מתחם העונש ההולם נקבע כנע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על ידי הנאשם - נדחה (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 14731-07-19 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל מיום 2.10.19).**

ה. ת"פ (קריית גת) 19746-08-16 **מדינת ישראל נ' גבריאולוב** (4.3.18) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירה על חוק הכניסה לישראל לאחר שנמצא מסיע ששה תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין, בסמוך למחסום תרקומיא. נקבע מחתם עונש הולם הנע בין 3 ל-12 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים. משיקולי שיקום ובהמלצת שרות המבחן, החליט בית-המשפט להימנע מהטלת רכיב מאסר אשר לאור מצבו הרפואי של הנאשם היה עליו לרצות מאחורי סורג ובריח. הוטלו **4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס, התחייבות בסך 10,000 ₪, 4 חודשי פסילת רישיון בפועל, 6 חודשי פסילת רישיון על-תנאי למשך 3 שנים, וצו של"צ בהיקף של 250 שעות. ערעור שהוגש על ידי הנאשם - נדחה (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31523-04-18 גבריאולוב נ' מדינת ישראל מיום 15.7.18).**

ו. ת"פ (ירושלים) 41487-11-16 **מדינת ישראל נ' מסוודי** (7.11.18) - הנאשם הורשע בעבירה על חוק הכניסה לישראל, לאחר שנמצא מסיע, בירושלים, 9 שוהים בלתי חוקיים תמורת סכום כולל של 300 ₪, לכיוון השטחים. נקבע, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית, בהתחשב בכך שהשוהים הבלתי חוקיים הוסעו משטחי מדינת ישראל, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לחמישה חודשי מאסר. הוטלו, בהתחשב בהעדף עבר פלילי



ובאורח חייו הנורמטיבי של הנאשם, 60 ימי מאסר לריצוי בעבודות שרות, 3 חודשי מאסר על-תנאי, ו-1,500 ₪ קנס.

15. בהתחשב במכלול המפורט לעיל, בהתחשב בכך שמדובר בהסעה במהלך עבודה ולצרכי פרנסה, על ידי נהג אוטובוס שזו פרנסתו, של 19 נוסעים תושבי חוץ, מצאתי כי מתחם הענישה מחייב מאסר בפועל, ולו בעבודות שרות. **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שרות לבין 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס כספי ועונשים נלווים.**

גזירת עונשו של הנאשם

16. הנאשם בן 44, נשוי ואב לשבעה ילדים, העובד לפרנסתו כנהג אוטובוס.

לנאשם אין הרשעות קודמות. הוא נטל אחריות וחסך מזמנו היקר של בית המשפט.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו בפני שרות המבחן, אשר התרשם ממנו לטובה, ובחוות דעתו מסר כי הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית, הינו אדם יציב ומתפקד, ללא דפוסי חשיבה או התנהלות עבריינית. בהמשך לכך השרות לא מצא לנכון להפנות את הנאשם למתן טיפול ייעודי, ומסר כי הנאשם הפנים את הפסול הטמון במעשיו, כי ההליך המשפטי שהתנהל נגדו הרתיע אותו מפני ביצוע עבירות נוספות, וכי עונש חינוכי יש בו די במקרה זה כדי להקטין סיכון להישנות עבירות. שקלתי את המלצת שרות המבחן להסתפק בשל"צ, ואולם מצאתי כי נסיבות העבירה ומתחם הענישה אינם מאפשר קבלת ההמלצה, וכי אין בנתוני הנאשם להצדיק סטייה לקולא מהמתחם שנקבע.

היות והנאשם הינו נהג אוטובוס המתפרנס מכך, מוטלת עליו אחריות מוגברת, והסעתם של 19 עובדים ללא אישורים, אפילו בהתחשב בכך שאסף אותם במחסום ולא בפרצה בגדר, מהווה כשל בהתנהגותו, כאשר מצופה ממנו ואף מוטלת עליו חובה מתוקף חוק לבדוק שברשות כל נוסע ונוסע שעולה לרכבו מצויים היתרים הנחוצים לכניסה ולשהייה בארץ.

17. בהקשר העונש אליו עתרה המאשימה - המאשימה הגבילה עצמה מראש לעתור לעונש של תשעה חודשי מאסר בעבודות שרות. התסקיר בעניינו חיובי, וממליץ ענישה מקלה ללא מאסר בפועל, ואף על פי כן התבקשתי על ידי המאשימה להשית על הנאשם עונש מקסימלי של תשעה חודשי עבודות שרות. אני סבורה כי בכך יש עיוות מסוים, וכי ניכר שהמאשימה גמרה אומר מראש שלא להתייחס כלל לנסיבות ולהמלצת התסקיר. אילו היה מוגש תסקיר שלילי, הרי שגם אז הייתה המאשימה טוענת לענישה זזה. אמנם המאשימה מבטאת בטיעוניה מדיניות ענישה רצויה לעבירות על חוק הכניסה לישראל, אבל סבורני כי ראוי היה לקחת בחשבון את הנסיבות האישיות, על פי הוראותיו של תיקון 113, ולבטא נסיבות אלה בהסכמה לענישה קלה יותר מהמקסימום שעליו סוכם בהסדר הטיעון.

18. מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו התחתון של מתחם הענישה בהתחשב בנטילת האחריות



המלאה, שיתוף הפעולה של הנאשם עם שרות המבחן, העדר עבר פלילי, הפנמת הפסול שבמעשים והלקח שהופק. בהתחשב ב- 14,000 ₪ שחולטו בהסכמה, סכום נכבד, לא מצאתי לנכון להטיל קנס נוסף. הענישה נחוצה לשם העברת מסר ברור כי הסעת שוהים בלתי חוקיים איננה משתלמת. באשר לרכיב פסילת הרישיון שהתבקש בטיעוני המאשימה, סברתי כי בשל העובדה שהטלת פסילת רישיון תגדע את מטה לחמו של הנאשם לתקופה נוספת, שתצטבר לתקופה בה היה נתון במעצר בית מצאתי כי - ניתן להסתפק בפסילה על-תנאי, אשר תרתיע את הנאשם מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד.

19. חוות דעתי של הממונה על עבודות השרות, שהוגשה ביום 22.11.22, מצאה את הנאשם מתאים במגבלות לריצוי עונש מאסר באופן זה.

סוף דבר

20. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות בעמותת זקני הכרמל עספא.

הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, לפי טווח השעות המתאפשר בחוק.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

מועד תחילת עבודות השרות חלף. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 5.3.2023, ואולם לממונה על עבודות השרות יש סמכות לקבוע מועד אחר על פי אילוצי המערכת.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ג. 6 חודשי פסילת רישיון על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ד. חילוט סכום בסך 14,000 ₪ שהופקד במסגרת התיק, לטובת אוצר המדינה.



זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ג, 24 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.